

Helsinki, syyskuun 13 p:nä 1882 (Hilda ja Reinhold avioituivat elokuussa)

Rakas Hilda.

Varmaankin olet jo kauan kaivannut kirjettä kodistasi, joko vanhemmilta taikka veljiltäsi. Mutta hyvin kyllä arvaat kuinka kaikilla ja erittäinkin Isällä ja Äidillä on ollut tavatonta puuhaa näistä muutoksistamme. Mitä olikaan Sinun tavarais lähettäminen, sen tavarapaljouden suhteen, joita tänne rakkaasta Liuksialasta. Ett'emme mekään ole kirjoittaneet mitään Sinulle on syy siinä, ettemme ole tienneet, minne lähettää; sillä ne kaksi kirjettä, jotka Sinulta olemme saaneet ovat kirjoitetut toinen Tukholmasta ja toinen Turusta eikä niissä ole ollut mitään kirjetietä Sinulle. Mutta sulimmat kiitokset kirjeistäsi. Kun nyt, Jumalan kiitos, onnellisesti olet saapunut uuteen kotiisi Raumalle, saat meiltäkin vähäisen tietoja elostamme ja olostamme.

Ollessasi viimeiset päivät vanhassa rakkaassa kodissasi näit kyllä kummoinen puuha oli vaan kahta kauheempi seurasi, ei kumminkaan niin, ettei olisi jouduttu ihmisten kutsumuksia myös noudattamaan. Vanhemmat ynnä pikkulapset olivat tavan mukaan Lovisan päivänä Haga'ssa ja eräänä Sunnuntaina olimme kaikki Wihtiälässä navetan valmistus-kannuja juomassa. Mutta ei siinä vielä vallan kesän huvitusten loppu. Oli siellä vielä neulomusyhtiön arpajaiset, joita ainoastaan Ivar ja minä läsnäolollamme kunnioitimme (nim. Liuksialan puolesta). Siellä voitimme yhtä ja toista, kahvia kuppia ja kreta astioita. Ivar piti siellä esitelmän Adolf Ivar Arvidssonista, joka oli à la Lillee (kopioittua). Se oli Tiistaina Elokuun 29 p:nä jolloin myös Pappa ja Alfred tulivat H:forsiin. Seuraavana tuorstaina tulivat toiset paitsi Otto, joka tuli viikon päivät jälkeensä, niin että nyt olemme koko perhe täällä kaupunkilaisina. Uudet elot uudet olot; kuinka tyydytte, arvelet kaiketi. Siihen kumminkaan ei tarkoin voi vastata ennen kuin sen kokee.

Kuitenkin minä luulen, että vastakin niin kuin nytkin en tule olemaan oikein tyytyväinen huoneeseen, mutta siitä ei kukaan huolestu. Toivon kumminkin, että toiset ovat tyytyväisempiä. Heille ei ole asetettu naiskamaria lukuhuoneeksi. Huoneitamme ei vielä ole saatu oikein reilaan, sillä mahdotonta on Äidin puuhata niin pian kaikkia, ja toiset ilman hänen neuvojaan ei saa yksin laittaa. Jospa sinulla olisi onnellisempaa ja saisit pikemmin pillisi pussista pois korjupaikkoihinsa.

Niin kuin jo keväällä sanoimme, että pikku tytöillä ei olisi tänä vuonna mitään tehtävää, niin kävikin, ja se kävi pitkäksi yhdelle ja toiselle. Sentähden Isä kävi pyytämässä, että he siirrettäisiin toiselle luokalle ja siellä he nyt ovatkin.

Kumminkin ovat he mielestämme vähän ahkerampia kuin Hjalmar, joka ei tahdo oikein oppia mensa'n lajia, niin kuin Runeberg sanoo. Onneksi heille olkoon ahkeruutensa.

Tänään oli yliopiston avaus juhla. Se oli tavallinen leikki. Rehtori antoi puheessaan tavallisia moraalikakkuja, tietysti etenkin fenomaaneille. Kirkossa taas prof. Tötterman uneliaalla tavallaan saarnas, josta ei kuultu yht'ainoa sanaa. Ja me arvelimme, että hän sitävarten onkin tehty professoriksi kun hän ei osaa saarnata.

Mutta maailma on aina eteenpäin menossa, ja me pyrimme sen kanssa. Ylioppilas maisteriksi, maisteri tohtoriksi ja n. E. Meidän maisterin pitäis huomena tentteerata, hän taitaa olla varma taidostaan, ei tiedä kumminkaan ihmisjärki mitään edeltäpäin. Mutta mitäs muuta kuin lykkyä tykö vaan.

En tiedä kumminkaan, jos tämmöinen laverrus Sinua huvittaa, niin että rupeen nyt kirjeeni loppuakin ajattelemaan. Kuitenkin muistan vielä muutamia asioita. Olet luultavasti kuullut taikka sanomissa nähnyt, että nuorilta Koskisilta kuoli heidän lapsensa. Tänään kävi pikku Yrjö täällä käskemässä Pappaa ja Mammaa toisen lapsen ristiäisiin huomenna.

Vieraita meillä ei vielä ole juuri ollut paitsi Ignatiusten vanhat olivat yhtenä iltana ja mitä sitten asioitsioita on ollut Isän luonna. Itse emme ole olleet missään. Isä työskentelee parasta päätä sanakirjaa, jota hän lupasi tehdä Edlundille. Me jatkamme tavallista työtämme, kukin aineessaan.

Muuta en tällä kertaa muista. Useita tuttuja niin kuin Pekan ja Idan y.m. olen tavannut ja he lähettävät sydämellisiä terveisiä nuorelle rouvalle. Kaikille meille on Jumala kumminkin tähän saakka antanut terveyden ja menestyksen.

Lähetän täten sulimmat terveiset kaikilta täällä olevaisilta molemmille teille, toivon teille ja kaikille sukulaisille, ystäville ja tuttaville siellä ja täällä Jumalan siunausta onnea ja menestystä.

Jos toiste sinua haluttaa tämmöinen lörpötys, niin kyllä kaiketi sitä saat. Puolestansa sitä kumminkin lupaa veljesi,

W.E.Meurman

Kirje-tie Helsinki, Kasarmikatu N:o 34

P.S. Mamma viivytti preiviä 2 päivää. Oton tentis kävi hyvin.